

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/105533,Stanislaw-Teodor-Kulbicki-ur-1-kwietnia-1902-w-Syrokomli-pow-Lukow-zam-wiosna-19.html>
07.05.2024, 09:18

Stanisław Teodor Kulbicki (ur. 1 kwietnia 1902 w Syrokomli, pow. Łuków, zam. wiosną 1940 w Charkowie) - major piechoty.

Sierżant Stanisław Kulbicki we wszystkich walkach, w których brał udział, wyróżniał się dzielnością i brawurą. Szczególnie odznaczył się w walkach: 1. W kontrataku pod Olszańcami, gdzie na przeważające siły nieprzyjacielskie, które groziły rozbiciem całej naszej kompanii, uderzył z 13 ludźmi, zabierając im 4 karabiny maszynowe i zmuszając nieprzyjaciela do ucieczki. 2. Podczas ofensywy bolszewickiej na Dawidgródek, stał z plutonem na placówce i będąc okrążonym przez 2 bataliony piechoty, przedarł się z bagnietem w rękę i cofnął się do naszych przednich linii. 3. W ataku na Remierzy zabił dowódcę pułku bolszewickiego Kaluźnego, zdobywając w ten sposób papiery operacyjne, mającej się odbyć akcji. Często z karabinem maszynowym robił zasadzki na nieprzyjaciela, maszerującego w kolumnie groblą, zadając im w ten sposób bardzo ciężkie straty. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 26 marca 1920)

W latach 1912–1914 uczył się w gimnazjum w Warszawie, a po dwuletniej przerwie, spowodowanej działaniami wojennymi, w gimnazjum w Łukowie. Od 1917 działał w Polskiej Organizacji Wojskowej na Podlasiu. W listopadzie 1918 przerwał naukę (egzamin dojrzałości zdał już po wojnie na wojskowych kursach maturalnych w Wilnie) i wstąpił do organizującego się w Siedlcach 22 Pułku Piechoty, którego trzon stanowili zmobilizowani żołnierze POW. W szeregach tego pułku jako plutonowy, później sierżant i dowódca plutonu w 4 kompanii I batalionu odbył całą wojnę 1919–1920. Po zakończeniu działań wojennych pozostał w pułku jako zawodowy podoficer. W połowie lat dwudziestych uzyskał stopień oficerski i został przeniesiony do 2 Pułku Piechoty

Stanisław Teodor Kulbicki

Legionów, a na początku lat trzydziestych został instruktorem w Szkole Podoficerów Piechoty dla Małoletnich Nr 1 w Koninie. Później wrócił do 22 Pułku Piechoty w Siedlcach na stanowisko dowódcy kompanii. W kampanii 1939 dowódca batalionu marszowego 22 Pułku Piechoty w Ośrodku Zapasowym 9 Dywizji Piechoty w Siedlcach. Dostał się do sowieckiej niewoli i został osadzony w obozie w Starobielsku, następnie zamordowany. Pogrzebany w Piatichatkach na Cmentarzu Ofiar Totalitaryzmu w Charkowie.

Awanse: podporucznik (1925), porucznik (1927), kapitan (1934), major (2007).

Bibliografia

CAW, VM, Stanisław Kulbicki, I.482.30-2126; K. Banaszek, W. Roman, Z. Sawicki, *Kawalerowie Orderu Virtuti Militari w mogiłach katyńskich*, Warszawa 2000, s. 164.